

Въ дванадесятый вѣкъ единъ монахъ бенедиктинскій, Граціанъ, предпріѣлъ изданіето на новъ сборникъ на канонитѣ, въ който слѣлъ древнитѣ каноны съ *лѣжовнитѣ декреталии*, и така той е най-много способствовалъ за распространеніето на погрѣшнытѣ мнѣнія върху църковното благочиніе, защото книгата му въ срѣднытъ вѣкъ е была пріята по всичкый Западъ за преподаваніе на *църковното право*.

Испослѣ ся прибавихъ на тоя сборникъ други сборници отъ установленія на нѣкои Папы; такы-ва сж: съставенный отъ Раймондъ-де-Пеньяфоръ сборникъ отъ *пять*